QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM
die Iouis 12. Februarij.

M. ANTONIO LE MOINE, DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An ſtatim à menſtruorum effluuio concepti, firmioris valetudinis?

I.

VT ad viuendum eo majori actionum diuerſitate indiget animal, quo præſtantius eſt: ſic ad bene viuendum earumdem actionum integritate, hanc firma valetudo optimum vitæ condimentum, efficit: quæ certam quamdam & determinatam partium omnium conſtitutionem requirit, vt cùm à partibus exerceantur actiones, eo modo eliciantur, quo partes diſpoſitæ ſunt. Sed cùm variæ multiplicesque obiri debebant, varia fuit partium ſimilarium temperies, quæ vnione perfectâ mutuò cohærentes in vnum conſpirant, vt partes diſſimilares, & ex his totum corpus, idque ſanum efficiant. Vt autem à triplici regitur facultate, ita triplicem maximè actionem obit: A partium ſimilarium temperie procedit cæterarum radix & fundamentum, naturalis quæ in nutritione & accretione maximè viget. Ad vitalem & animalem efficiendam concurrunt organicæ & ad omnes, omnium partium continuitas & adhæſio. Verùm caue ne ſanitatem, cùm in actionibus debitè obeundis illuceſcat, ab ipſo agendi actu exiſtimes: ſanus eſt enim non qui debitè actiones iſtas obit, ſed qui poteſt obire, vnde ab innatâ vi potiùs exprimi debet, eas quæ ſecundùm naturam ſunt actiones exercendi potentia, à partium omnium naturali conſtitutione dependens.

I I.

PARTIVM conſtitutio vt & rerum cæterarum à materiâ quâdam & formâ dependet, materiam autem duplicem habent, remotam mixtis omnibus communem quatuor elementa, & proximam quatuor pariter

430

primis illis corporibus analogos humores. Mutuus horum concursus & varia proportio variam vniuscujusque partis formam partialem efficit: tantaque est partes inter & humores affinitas, vt cùm suæ similem in partibus temperiem generent humores, similes ab illis postea generentur. Vides igitur duplices esse & congenitos, prima scilicet generationis principia, & postgeneratos ab alimentis ad partium nutritionem. Ab vtrisque sanitas & firma valetudo, nam πάντ' ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ σώματος καὶ διὰ ταῦτα ἀλγέει καὶ ὑγιαίνει. Vt autem multum ad illam conseruandam quibus alimentis nutriaris, interest: nam quales cibi, tales humores postgeniti, qui licèt in partium substantiam alterentur, eam tamen quam ab alimentis mutuati sunt qualitatem successione temporis, iisdem partibus imprimunt: Sic longè magis, quàm congenitis humoribus sis conformatus, si quam enim in se labem habeant, ita fortiter eandem partibus imprimunt, vt toto vitæ tempore deleri vix possit, & qui natiuam inde temperiem à mediocritate deflectentem obtinuerint, acquisititiâ corrigere non possunt; sed id tamen habent ab optimâ viuendi ratione quod ὑγιαίνουσι ἰσχυρότερον.

III.

AD firmam illam valetudinem natiuamque sanitatem, ex sanis parentibus & in ætate florenti constitutis procreari satis esse non credas. Quandiu fœtus quem in vtero conformat anima rationis compos, & signat vt plurimum vis imaginatrix, continetur in locis, alimento opus habet, cujus in singulis partibus eo fortior impressio, quo diuturnior. Huic præter semen subministrando destinata fœmina quam ideo frigidiorem effinxit Natura, vt ex omnium partium nutritione residua sit aliqua sanguinis, alteri similis portio. Hæc quod tanquam Naturæ tributum & vectigal aliquod singulis mensibus alio quàm grauiditatis & lactationis tempore soleat ab vtero per vasorum ἀναστόμωσιν effluere, menstruus sanguis dictus est. Flores etiam apud mulieres nuncupatur, quod & in primo juuentutis flore fructuum & fœcunditatis index, ipsas floridas nón decolores & cachecticas reddat: tantis enim commodis illas beat, vt ipsi Deam aliquam præsidem Fluoniam dictam finxerint Veteres. Cæteris quidem animantibus viuiparis est communis hæc euacuatio, in mulieribus tamen abundantior, quibus non ita propria, quin & viris quibusdam accidat: sed vt eos mulierosissimos reddit: ita si supprimatur in fœminis, has pilis & barbâ crescentibus viris aliquando similes facit. Toto vitæ tempore non perdurat, certis enim spatiis & incipit & desinit, de quibus nihil audeas decernere, vt nec de quantitate quæ consuetudine potiùs & εὐφορίᾳ, quàm heminis Atticis aut libris Parisiensibus definienda. Vberiùs illæ purgantur quæ graciliores ac sanguineæ, fuscæ, ὀψοφαγαὶ, οἰνοποταὶ, quæ sub regione frigidissima degunt, ac Veneri crebriùs indulgent: ad hanc enim vt ad concipiendum omni tempore mulier paratissima, licèt illo faciliùs peragi soleat conceptio, quo Natura vel sanguinem illum ex-

crenit, vel se se ad exercendum accingit.

IV.

CVM vterus, licet illebrosæ voluptatis sedes, sit veluti sentina & cloaca, in quam Natura totius corporis sordes & inquinamenta commode propter situm inferiorem demittit; menstruis effluentibus aut effluxuris excitatâ tunc expultrice vi, meatibusque magis apertis, copiosiori prauorum humorum fœdatur illuuie: Hinc si generationem intendas, cùm sani potiùs, quàm sexu vel indiuiduo similis, debeas intendere; non nisi post menstruorum effluuium, expurgato sordibus ab istis vtero, conceptionem exoptes: Tunc enim temporis purior ad semen allabitur sanguis, & inde fœtui purius, per totum etiam grauiditatis tempus, alimentum suppeditatur. Nec putes aliàs impuriori portione derelictâ, fugi duntaxat ab infante puriorem. Hæc enim propter continuitatem & contagium, etiam si qua est, corrumpitur, malignamque qualitatem acquirit ob copiam ac moram in vtero, quæ major est & diuturnior in his quæ ante menstruorum eruptionem concipiunt. Vnde cùm omnia quæ grauidis accidere solent symptomata, retentis à mensibus oriantur, magis in istis exacerbata sæuient, majus igitur ciborum à quibus optimus fit sanguis, fastidium, rerumque noxiarum & horrendarum plane deprauatus magis appetitus ille picaceus, & pejor inde ac fere venenata cacochymia succrescet, non fœtæ tantùm, sed & fœtui perniciosa.

V.

AN adeo intemperantiæ & voluptati seruies, vt nulla liberorum habita ratione, illud omne tempus, quo libidinis œstro percitus es, generationi felicissimæ commodum arbitreris? Non-ne fuit ea semper Naturæ lex, vt flores fructibus præmittantur? Vterus campus ille Naturæ feracissimus, sanguineo perfusus & irroratus imbre, prauâ jam omni labe repurgatus, Veneris appetens auide semen allicit, & conceptum blando sanguine fouet ac nutrit, quod alio tempore suffocaret & obrueret; ita vt quæ menstruis erumpentibus, aut jam jam erupturis fiat conceptio, vel inanis, vel ad aborsum paratissima, vel toto vitæ tempore debilis posit euadere. Sanguine quidem fœtus indiget, sed non tantâ copiâ quâ solet ante menstrui sanguinis effluxum coaceruari; hæc enim in quibusdam sterilitatis causa, cùm ipsis cruenta vomitio prosit ad concipiendum. Robustos & valentes fœtus viragines ac laboriosæ mulieres edunt, quæ multum sanguinis discutiunt: quibus etiam nunquam fluxere, fœtui quod necessarium est suppedirant, redundanti non opprimunt. Vt igitur crudus, impurus & imperfectus sanguis, qualis propter exuberantiam, expellentis naturæ vim, humorum per patentes ductus ruentium impetum & motus per decliuiora facilitatem, solet esse qui jam effluit, vel effluxurus est, non tantùm frigidam & humidam, ideoque à sanitate perfectâ deflectentem intemperiem inducit, sed ipsum etiam seminis calorem insitum, morborum domitorem, vitæ,

virium & ſanitatis authorem multitudine nimiâ ſuffocat ; ita repurgatus tum crudiore portione, tum quantitate detractâ, calori natiuo pabulum idoneum euadit, & ſalubriori nutritione vim ipſius exſuſcitat, à quâ functiones omnes perbelle exercentur, excrementa debite excernuntur, tolluntur morborum cauſæ, & longæ perfectæque ſanitatis ac firmæ valetudinis firmamenta conſtituuntur.

Ergo ſtatim à menſtruorum effluuio concepti, firmioris valetudinis.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Claudius Quartier.
M. Franciſcus Landrieu.
M. Antonius de Sartes.
M. Daniel Arbinet.
M. Carolus Baralis,
M. Ioan. Antonius Bourgaud.
M. Michael Marés.
M. Martinus Akakia.
M. Nicolaus Cappon.

Proponebat Lutetiæ ROBERTVS RAOVLT, Sagienſis, A. R. S. H. M. DC. LXV.